

Maradj ott, fiatal

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXIII. évfolyam, 29. szám, 2019. július 19.

Lehet ország-világ előtt dicsekedni babaváró programmal meg a nagyszülői gyessel és az összes idevágó népességnövelő projekttel, de ha egy mértékadó szervezet friss jelentése szerint 2100-ra Magyarországon már csak 7,9 millió magyar él majd, akkor ezekkel a kormányzati víziókkal baj van. Ha ehhez hozzávesszük az Eurostat másik adatát, mely szerint a csökkent létszámú nemzetben az akkori társadalom igencsak előregedett lesz, mert 100 munkaképes korú emberre nagyjából 55-60 nyugdíjaskorú, vagyis hatvanöt évesnél idősebb ember jut majd, akkor az a társadalom nem egyszerűen előregedett, hanem kihálófélben van.

Ugyancsak az Eurostat előrejelzése írja, hogy miközben Magyarországon kedvezőtlen népességi adatok prognosztizálhatók, a világ össznépesége nő. 2050-ig mintegy harminc százalékkal emelkedik, ami nagyrészt Afrikának lesz köszönhető, de Latin-Amerika és Észak-Amerika demográfiai folyamatai is kedvezőnek mondhatók. Nyugat-Európa lakosságának száma feltehetően stagnál, miközben Közép-Európáé tíz százalékkal csökkenhet. Ennél rosszabbnak már csak a balti államok és Délkelet-Európa kilátásai nevezhetők.

Borús a helyzet Magyarországon. Talán nem lenne ennyire súlyos, ha érdemi elképzelések születnének a tendencia megállítására. Ezt azonban jelentősen nehezíti, hogy a magyar kormány, mint minden szóba jöhető társadalmi problémát, ezt is a migrációellenesség szempontjából nézi, lemondva ilyenformán azokról a lehetőségekről is, amelyek a helyzetet ellensúlyozhatnák. Két éve a magyar kormányfő egy brüsszeli sajtótájékoztatón arról beszélt, hogy a migráció egyfelől Európa megoldandó feladata, másfelől viszont magyar sorskérdés, mert két kultúra találkozhat: az egyik az európai, amely szétválasztja a vallást és a politikát.